

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9Csp/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203535
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623203535.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpenom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX B. C. D., o zaplatenie 6966,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie čo do zaplatenia istiny 290,- Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.06.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6 966,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.05.2023 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.06.2006 uzavrel so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty D., E., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 133658925. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec 5 100,- Eur a bol povinný uhrádzať splátku vo výške 170,- Eur. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný neplnil riadne svoje povinnosti zo Zmluvy, bol ku dňu 05.05.2023 vystavený nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2023 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 6 966,39 Eur predstavujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného. Žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť uhradiť záväzok v lehote splatnosti uvedenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2023 t.j. v lehote splatnosti do 20.05.2023.

2. V priebehu konania a to k 17.07.2023 došlo k postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., Bratislava spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava. Uznesením sp. zn. 9Csp/103/2023-46 zo dňa 14.08.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.08.2023, súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., Bratislava vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava.

3. Žalovanému bola podaná žaloba a listiny s ňou predložené doručené dňa 30.08.2023. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 06.09.2023, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu uznáva, je si vedomý dlhu a spláca ho v rámci svojich finančných možností sumou 30,- Eur mesačne, s čím žalobca súhlasil. V mesiaci august 2023 uhradil splátku 50,- Eur a túto sumu môže naďalej uhrádzať. Má mesačnú mzdu 600,- Eur a vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom.

4. V replike doručenej súdu dňa 13.10.2023 žalobca uviedol, že jeho právny predchodca listom zo dňa 02.07.2020 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 04.09.2023 je zrejmé, že žalovaný uznal nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky v celom rozsahu, preto navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie. Vyslovil súhlas so splatením predmetnej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach vo výške aspoň 130,00 Eur k poslednému dňu v mesiaci. Z dôvodu úhrad zo strany žalovaného ku ktorým došlo počas súdneho konania, vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 240,00 Eur s prislúchajúcim úrokom. Od žalovaného eviduje platby: - platba vo výške 30,00 € zo dňa 22.05.2023 - platba vo výške 30,00 € zo dňa 09.06.2023 - platba vo výške 30,00 € zo dňa 07.07.2023 - platba vo výške 50,00 € zo dňa 08.08.2023 - platba vo výške 50,00 € zo dňa 11.09.2023 - platba vo výške 50,00 € zo dňa 05.10.2023. V podaní zo dňa 15.11.2023 žalobca vzal žalobu späť aj čo do sumy 50,- Eur s príslušenstvom, ktorá suma bola žalovaným uhradená dňa 03.11.2023.

5. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalobcu na pojednávaní písomne ospravedlnil podaním zo 15.11.2023, navrhol aby súd rozhodol bez ich účasti. Súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu.

6. Súd vykonal dokazovanie, vypočul žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel, výpisom z účtu, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s., Cenníkom VÚB, a.s., predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, doručenkou oznámením o postúpení pohľadávky a zistil nasledovne:

7. Dňa 01.06.2006 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Bratislava a žalovaným bola uzatvorená Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver so schváleným úverovým rámcom vo výške 24000,- Sk a pevnou mesačnou splátkou vo výške 800,- Sk.

8. V časti I. uvedenej zmluvy „Osobné údaje o klientovi“ je uvedené meno, priezvisko, rodné číslo a korešpondenčná adresa dlžníka.

9. Časť V. bod 4 uvedenej časti zmluvy obsahuje vyhlásenie klienta, že sa pred podpisom žiadosti oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

10. Podľa článku V. bod 31 veta druhá Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledujúcich prostriedkov: a/ znížiť úverový rámec na nulu, b/ vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný, c/ domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty, d/ uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, e/ vykonať inkaso svojej pohľadávky z ktoréhokoľvek účtu klienta vedeného bankou, f/ uplatniť si pohľadávku formou zrážky zo mzdy, s čím klient podpisom zmluvy súhlasí, g/ vymáhať pohľadávku súdnou cestou.

11. Podľa výpisu z Quatro Šikovnej karty ku dňu 05.05.2023, konečný stav účtu k 30.04.2023 predstavuje mínus 6 966,39 Eur, doba splatnosti úhrady dlžného zostatku bola určená na 20.05.2023. Z výpisu sú zrejmé všetky debetné aj kreditné transakcie. Je zrejmé, že žalovaný začal čerpať úverový limit výberom finančných prostriedkov dňa 08.01.2009, posledný výber bol uskutočnený dňa 11.02.2020. Z výpisu je tiež zrejmé, že do celkovej debetnej sumy boli započítané poplatky za vyhotovenie a zaslanie výpisu, poplatky za správu kartového účtu, za znovuvydanie karty, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti, štandardné úroky a sankčné úroky. Podľa predloženého výpisu kreditné transakcie boli uskutočnené vo výške 6 010,- Eur.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.05.2020 bol žalovaný predchodcom žalobcu vyzvaný k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 460,- Eur. Zároveň bol upozornený, že ak do 11.06.2020 nedôjde k úhrade, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručovaná na adresu

F. XX/XX, B. C. D., ktorú uviedol ako korešpondenčnú adresu v zmluve. Podľa predloženej doručky Predžalobná upomienka bola dňa 04.06.2020 vrátená odosielateľovi s označením „adresát je neznámy“.

13. Listom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 02.07.2020 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že z dôvodu, že dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu. Súčasne bol žalovaný vyzvaný uhradiť celkový dlh vo výške 5 517,54 Eur. Aj toto oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu F. XX/XX, B. C. D., ktorú žalovaný uviedol ako korešpondenčnú adresu v zmluve.

14. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného žalobcu späť celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu, alebo do začatia pojednávania. V predmetnej veci žalobca toto právo využil, žalobu v časti zaplata sumy 290,- Eur s prislúchajúcim úrokom zobrať späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie. V zmysle citovanej právnej úpravy preto súd v tejto časti konanie zastavil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

24. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru. Úverová zmluva uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

28. V priebehu konania pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s., postúpila pohľadávku voči žalovanému ďalšiemu subjektu. Uznesením sp. zn. 9Csp/103/2023-46 zo dňa 14.08.2023 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, sp. zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, sp. zn. 8Cdo/28/2017zo dňa 23.08.2018). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

29. Vzhľadom na zmenu žalobcu v konaní sa súd následne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejmé, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu

resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitimovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

30. Otázkou vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je súd povinný skúmať „ex offa“. Ide o zákonnú povinnosť súdov v každom štádiu konania. Uvedené je zrejme napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010, podľa ktorého „skúmanie otázky aktívnej vecnej legitímácie odvolacím súdom vyplynulo jednak z povahy sporového civilného súdneho konania, v ktorom súd skúma, či je žalobca nositeľom tvrdeného práva na určité plnenie voči označenému žalovanému“.

31. Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach uvádza „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27).

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021 uvádza „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

33. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému je bankou, k postúpeniu pohľadávky došlo k 17.07.2023. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

34. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

35. K postúpeniu pohľadávky bankou ďalšiemu subjektu, pokiaľ sa týka Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 01.06.2006, došlo k 17.07.2023.

36. Z dokazovania je zrejmé, že oprávnenie predchodcu žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť poskytnutého úveru vyplývalo z článku 31 bod V. Obchodných podmienok predchodcu žalobcu, ktorý preukazuje, že v prípade ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný. V prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas bol tak veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení písomnej výzvy dlžníkovi. Zo strany žalobcu bola predložená písomná Predžalobná upomienka zo dňa 28.05.2020, ktorou bol žalovaný vyzvaný k úhrade dlžnej sumy 460,- Eur s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v určenej lehote, veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Žalobca predložil tiež Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.07.2020, v ktorom bolo oznámené žalovanému, že dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu a zároveň bol vyzvaný k úhrade celkového dlhu.

37. Pokiaľ sa týka doručovania uvedených listín, žalobcom bol predložený len dôkaz o doručovaní Predžalobnej upomienky zo dňa 28.05.2020 žalovanému na adresu uvedenú v zmluve ako

korešpondenčnú adresu. Žalobca nepredložil však aj dôkaz o doručení Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.07.2020 žalovanému a to napriek výzve súdu, aby preukázal a zdokladoval splnenie povinnosti pri zosplatnení úveru.

38. V súvislosti s doručovaním uvedených listín súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, podľa ktorého je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie.

39. V prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení zaťažuje odosielateľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020). Dôkazné bremeno o tom, že dlžník získal vedomosť o požiadavke veriteľa na úhradu dlhu v celosti, teda zaťažuje žalobcu. Pokiaľ žalobca nepredložil dôkaz o tom, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s obsahom Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemohli nastať účinky zosplatnenia úveru. Len vyhotovenie listiny, v ktorej veriteľ prejaví svoju vôľu na úhradu celej dlžnej časti úveru zo strany dlžníka, nepostačuje na platné vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keďže uvedené nepreukazuje, že sa tento úkon dostal do dispozície dlžníka. Poukazujúc na uvedené má súd za to, že žalobca nepreukázal a teda neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovanému bola bankou doručená listina Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.07.2020 a ani nepreukázal, že táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

40. Pre platné zosplatnenie celého úveru sa vyžaduje doručenie oboch vyššie uvedených písomností t.j. výzvy na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému. Preto zosplatnenie celého dlhu žalovaného pre nedodržanie podmienok v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť, musí prihladnúť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

41. K doručovaniu uvedených listín súd ešte dodáva, že žalovaný v roku 2015 zmenil adresu jeho trvalého bydliska. Podľa vyjadrenia žalovaného zmenu bydliska oznamoval všetkým svojim veriteľom. Na preukázanie tohto tvrdenia však nepredložil žiaden dôkaz. Preto súd rešpektoval skutočnosť, že žalobca doručoval listiny adresované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve, avšak v prípade oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nebolo preukázané ani odoslanie uvedenej zásielky žalovanému a to napriek písomnej výzve súdu. Na preukázanie doručenia oznámenia o zosplatnení úveru nie je postačujúce vyjadrenie žalovaného o tom, že mu boli doručované nejaké výzvy veriteľov a to z dôvodu, že žalovaný tieto výzvy nevedel konkretizovať a teda nepotvrdil, aby mu toto konkrétne oznámenie veriteľa bola doručené.

42. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že zo strany banky nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 01.06.2006. Pokiaľ totiž banka postúpila k 17.07.2023 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nedošlo k platnému vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

43. Súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko

vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

44. V prípade nesplnenia zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že predchodca žalobcu nemohol postúpiť, žalobcovi tzv. „živý úver“ (nesplattnú pohľadávku) zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy a pokiaľ tak urobil, konal v rozpore s uvedenými ustanoveniami.

45. Keďže žalobca v konaní nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatňovanie pred súdom, súd žalobu zamietol.

46. Žalobca v podaní zo dňa 13.10.2023 navrhol vzhľadom na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 04.09.2023 rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie v súlade s ustanovením § 282 Civilného sporového poriadku. V uvedenom podaní žalovaný uviedol, že uplatnený nárok uznáva a spláca ho v rámci svojich finančných možností. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/179/2020 zo dňa 30.11.2021, publikovaný v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod číslom 25, podľa ktorého v spotrebiteľskom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 CSP) považovať iba jednoznačný, pochybností nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) CSP. Bez takéhoto poučenia súdom samo vyjadrenie spotrebiteľa, že „si je vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno považovať za uznanie nároku.

47. Žalovaný pred podaním vyjadrenia k podanej žalobe nebol súdom osobitne poučený o právnych následkoch uznania dlhu. Za uznanie nároku tak nemožno považovať podanie žalovaného zo dňa 04.09.2023, v ktorom žalovaný vyjadril ochotu dlh uhrádzať v splátkach, nakoľko nie je možné z jeho strany uhradiť celú čiastku naraz v plnom rozsahu. Uznanie nároku ako celku v sebe musí zahŕňať uznanie základu nároku i jeho výšky. Z prejavu žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe, nie je jasne a jednoznačne, že jeho úmyslom bolo skutočne uznanie výšky nároku žalobcu v rozsahu, v akom bol uplatnený žalobou. Z následného prednesu žalovaného na nariadenom pojednávaní je zrejmé, že žalovaný ani nemá vedomosť o skutočnej a konkrétnej výške dlhu voči žalobcovi resp. jeho predchodcovi a teda túto vedomosť nemal ani v čase jeho vyjadrenia k podanej žalobe. V prejednávanej veci ide spotrebiteľský spor, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu. Bez ohľadu na to, že žalovaný nárok voči nemu uplatnený nerozporoval, bolo povinnosťou súdu vyplývajúcou mu z ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa zaoberať sa tým, či uplatnený nárok z pohľadu práva obstoí a po zistení, že mu odporuje v plnom rozsahu žalobu zamietnuť. Z uvedených dôvodov nebolo možné vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku.

48. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

XX. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu stranám sporu nepriznal. V časti konania o zaplattenie sumy 290,- Eur, kde došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby

žalobcom, možno dospieť k záveru, o procesnom zavinení žalovaného na takomto čiastočnom zastavení konania a to z dôvodu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku konania žalovaného, po jeho čiastočných úhradách. V prevyšujúcej časti, čo do zaplatenia sumy 6 676,39 Eur s príslušenstvom, však došlo k zamietnutiu žaloby a teda v tejto časti konania bol úspešný žalovaný. Žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 91,6 % (95,8 % mínus 4,2 %). Žalovanému náhrada trov konania priznaná napriek tomu nebola z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.